

Mizser Attila

az est teli palack

az est mint tántorgó teli palack
végül elér szétomlik mindenütt
ott belül tartozik majd szíven üt
lassan elszédülsz és fekvé maradsz

így jön a kedv és heccel és elüt
ez az a kénes íz amely rohaszt
egy árva rész sem mutat vigaszt
pedig hát látod most mint a füst

foszlik szét ami eddig létezett
lehull a Nap a rendszer megremeg
fenébe tűnt a kivárt alkalom

lám egy kanálnyi zacc már fájdalom
a kezéd rándul és egy képbe kezd
hol tántorgó üres palack az est

élet nők sínek

Öregem az élet nem áll meg
nem is rohan rendületlenül
inkább röhögcsél és hátradúl
ha nem a sarki bárban lézeng

ott múlatja boldog önmagát
borjú burgonya bécsi szelet
legyint a nőkre jókat nevet
ha valaki látta a halált

hisz nincs az úgy élnek a sínek
alszanak forgalomra várnak
és álmukban vonatok járnak

meséli és megint csak nevet
lassan feláll akkor most megyek
ismered az élet meg nem áll